

NOVA DOBA

Študijska knjižnica

Ljubljana

Stane letno 48 Din
— Oglasi za mm
— Reklame med tekstom,
— Razpisnice in zahvale 50 p.

dolž. iztis

— Steno letno 120 Din.

— Reklame med tekstom,
— Razpisnice in zahvale 50 p.

Izhaja

vsak torek, četrtek in soboto.

Uredništvo Strossmayerjeva ul. št. 1, I. nadst. Telefon št. 55.

Upravništvo Strossmayerjeva ul. št. 1 pritličje. Telefon št. 65.

— Račun kr. poštnege čekovnega urada štev. 10.066. —

Celje, dne 11. decembra.

Prestolnica Slovenije je govorila, govorila je tako, da ni bilo to njej v čast in da ni nam, ki imamo pravico se imenovati Slovence, ne v ponos, ne v korist. Za nas, ki smo gledali razvoj dogodkov v Ljubljani od daleč, ni bilo to, kar se je v nedeljo zgodilo, nič nepričakovane. Naknadno govoriti je sicer lažje, in kdor to stori, riskira prav lahko, da se mu to očita na oni surov in grobanski način, kakor je lasten kulturnemu in visokociviliziranemu rodu Slovencev, ki tako rad govori zaničljivo o Balkanu, Balkancih in balkanskih metodah. Iz stališča in vidika naše jugoslovanske demokratske stranke pa smo dolžni prav tako odkrito govoriti danes po ljubljanskih volitvah, kakor smo govorili že nekdanj na tem mestu, četudi brez uspeha. V naši stranki opazimo že nekaj let sem dva usodna pojava, ki vodita neizbežno v propad in razpad. Istočasno, ko nam na celi črti manjka ljudi dela in volje, se za javno delo in življenje žrtvovati, narašča dnevno število onih, ki vse kritizirajo, karkoli se stori in zgodi v naših vrstah. Imeli smo in imamo od naših krajevnih organizacij pa do strankinega načelnstva — može, ki odločajo o strankini usodi in strankini taktiki od najmanjšega vprašanja pa do načelnega vprašanja: našega sodelovanja v vladi ali politike izven vlade v vrstah opozicije. Vse karkoli smo v tem pogledu s pritrevanjem ali molčečo nedelavnostjo storili dobrega ali slabega v zadnjih letih, za vse to smo vsi polno odgovorni. Malo možato bi bilo v težkih in kritičnih momentih valiti križdo in odgovornost na one, ki so mandatari naše stranke v skupščini in v vladi. To zna vsak, to pogoditi ni težko, zato ni treba biti inteligent in demokrat. To mora razumeti vsak organiziran član demokratske stranke, pa bodisi to državni namestnik ali pa slovenski obrtnik ali slovenski trgovec. Kdor tega ni zmožen in kdor se s stranko, v koji je včlanjen, ne more čutiti eno, je prav slab in malo vreden strankar, pa najst razpolaga z milijoni premoženja in z največjo duševno potenco.

Ljubljanske občinske volitve so lokalni pojav, aranžerji negacije in cinizma od rudečih komunistov in brezvercev do ljubljanskega najvišjega cer-

kvenega kneza in škofa Jegliča so dokumentirali veliko ljubezen in slovo v ono smer, da pokažejo Ljubljano v jugoslovanskem svetu tako, kakor jo je danes lahko vesel laški fašizem in celokupno zagrebško židovstvo z vsemi malimi in velikimi škodoželjezi, z vsemi tistimi, ki od nekdanj sovražijo slovensko in jugoslovansko ime ter še danes niso preboleli svojega težkega poraza, ki jim ga je prizadejalo naše narodno osvobodjenje in ujedinjenje v državo Srbov, Hrvatov in Slovencev. Nasproti tej složni ljubezni za ono, kar nam je bilo v dobi robstva Dunaju in Rimu, v sramoto in narodni propad, so razvile stranke in skupine, ki so narodne in napredne tako medsebojno borbo in gonjo, da ni bilo nikogar, ki bi še pravočasno mogel napraviti temu konec in preprečiti sramotni madež, ki so ga sedaj vtisnili Ljubljani tisti, ki so Ljubljano nekdanj ponujali Nemcem, samo da jo ponižajo, ker ne prenesejo bosa, ne značajev, ker jih peče vest lastne neznačajnosti.

Naša stranka je izšla iz te borbe čista in neomadeževana, nudila je nesebično roko v spravo vsem onim, ki so zatrevjali, da hočejo isto, kar naša stranka, še več: zatrevjali so, da hočejo Ljubljano očistiti grehov naše stranke ter jo rešiti iz odvisnosti naših propadlih ljudi. Pa vse to so bila volilna gesla, bistvo boja je bilo v tem, da se je z vso silo poskušalo našo stranko ubiti ter na njenih razvalinah sezidati sebi grae svoje moči in gospodstva. V tem pa tudi samo v tem sovraštvu in egoizmu so si složno podali roke narodni socialisti in bivši voditelji demokratske stranke, oprti na moč kapitala in moč nezadovoljstva, ki je doma ne samo v uradniški bedi temveč tudi v hišah milijonarjev in bank. Saj to je usoda človeška, vse človeške sreče in nesreče, da je nezadovoljen ne samo revež, temveč tudi bogataš, ki ima vsega v izobilju, pa misli, da trpi krivico in išče krivcev med onimi, ki nimajo sredi dela in skrbi niti časa, misliti na sebe in svoje osebno dobro.

Naša stranka je prestala v Ljubljani že najtežjo krizo, ker nič ni v boju nevarnejšega, ko izdajstvo v lastnih vrstah. Val tega strupa k nam na Štajersko ni segel, in če bi Ljubljani uspelo

v tem pogledu vršiti svojo misijo k nam na sever; bi nam bilo to le v nesrečo in narodno pogubo, in bili bi slabi branitelji naše severne narodne pozicije tisti, ki so bili v strahu za nas na meji istočasno, ko so nam prodali in izdali naše središče, zapravili našo Ljubljano, ki je bila petdeset let Ljubljana nas vseh narodnih Slovencev.

Naše globoko prepričanje je, da moramo vsi tisti, ki nočemo propada ampak napredek slovenski v Jugoslaviji najti skupno, složno pot bratskega sporazuma brez osebnih dobičkarij in osebnih ambicij. Našo stranko in nas v stranki čaka v tej smeri velika naloga, ker nam gre za stvar in ne za osebe.

Ivan Prekoršek.

Inž. M. Klodič:

Železniška zveza Slovenije z morjem.

Končno in za celo Slovenijo na koristen način rešeno vprašanje.

Hočem tukaj nekaj pripomniti k izvajanjem, ki se jih je slišalo prigodom zborovanja v Brodu na Kupi dne 1. okt. t. l. v prilogi propadlega projekta železnice Kočevje-Brod-Moravice in, kar je glavno, predložiti pomen nezakonjene proge na Vrbovsko za Štajersko, ki se ga danes še premalo ceni.

Govorilo se je na omenjenem zborovanju o znanih razlogih, radi katerih je zgradba žel. na Brod Moravice baje utemeljena. Da se jih le čisto na kratko dotaknem: Tudi druge železnice imajo vzpon 25‰ in več (Arlberg, Tauern, Gotthard itd.), to utemeljevanje je tako lažjše, da se ne izplača odgovarjati nanj! Dovožno žel. smemo baje radi tega izgraditi bolj strmo (25‰), ker je glavna proga Zagreb-Sušak (16‰) v normalnem času zelo obremenjena in bi torej velikega prometa, prihajajočega tudi še od dovozne žel., itak ne zmogla; ravno nasprotno velja — čim več morem naložiti prehodne vlake na dovozne progi, katerih število more zaradi gostega prometa na glavni progi biti torej le majhno, tem kasneje mi dovozna žel. odpove, torej ima položnejša žel. s 15‰ prednost, katera je načeloma ni vedno na strani proge z manjšim vzponom (pod sicer enakimi okolnost-

parade, ki jih jaz zaničujem. Celo vaše obnašanje in čustvovanje je kazalo pečat oficielnega in kraljevega značaja...»

»Da..., način Attenburgov, kakor pravite. Ta način, ki ste ga videli pri mojem očetu, najdete na vseh slikah naše rodbine... Konečno pa to ni nobeden greh?«

»Ne, toda ta način je zaznamoval, ne vem kako bi se izrazil, vse vaše delovanje, vašo ljubezen in življenje in vse stvari z nekim znamenjem, katerega jaz ne maram. Ta način vašega obnašanja je polagoma olednil mojo rahlostnost.«

»Mogoče,« je tiho zamrmrala princezinja, z nežnim, udanim glasom. »Ne izgovarjam se... za to ni časa. Ker vas misem ljubila kakor navadna državljanka, ste bili prepričani, da vas ne ljubim... Konečno bi o tem lahko veliko govorila.«

Te besede je izrekla nekako malomarno in melanholično, vzdignila je glavo kakor bi hotela ponuditi svoje lepe prsi in vrat soprogu. Iskala je njegove oči, on jo pa ni hotel pogledati.

Hitro se je vzdignila ter rekla ponosno:

»Kar je, je... Ločili ste se od

mi). V območju proge Kočevje-Brod Moravice je neznansko veliko šum; v resnici pa drži ta proga mimo teh šum, tako, da ima Čabar še vedno 32 km daleč do najbližje postaje Brod na Kupi, pri čemur ni prezreti, da leži težišče omenjenih šum še dalje proti zapadu (Trava, Draga, Loški potok, Prezid). Razložil sem že v nekem prejšnjem članku, kako bi se dalo Čabranec n-streči na neprimerno cenejši način z gradnjo 40—45 km novih cest. Ako pomislimo neizmerno važnost dobrih cest v bližini državne meje za vojaške namene, ni preveč rečeno, da bi bili Čabranec razmeroma neznatni kredit za te ceste, izrabljajoči ravno debate o žel. zvezah, danes lahko že imeli, ako ne bi s progo na Brod Moravice zamudili konjunktura časa. Potem se je slišalo, kako imenitna je zveza na Brod Moravice za vojaške interese, ako kdo razlaga, da je strma žel. boljša od položnejše, od granice bolj oddaljene, odgovorjam: vsak rekrut ve, da to ne more biti res. Hvalil se je tudi priključek pri Brod Moravicah, kateri, kakor znano, neposredno ni mogoč, ker leži to ogibašče (ne postaja!) v prehudem strmcu. Odličen prometnik mi je rekel, da se za tako rešitev problema, kakor se jo tam predlaga, lepo zahvaljuje, ker utegne biti za obratovanje nevarna itd. Govorim tu vedno o smeri Ljubljana-Kvarner, za kako drugo smer namreč zveza Kočevje-Brod Moravice itak ni za nobeno rabo. Toda vse to le mimogrede.

Na omeni, shodu predloženi podrobni projekt je zelo imponiral lajnikom, ki ne vedo, da mora biti vsak tak projekt, ako je količjak tehniško opremljen, tako lepo rujav, zeleno in rudeče barvan. Lajik ne ve, da je lahko na karti z navadnim svinčnikom začrtana trasa več vredna, ako sloni na dobro premišljenih zdravih načelih in da je najlepše izdelan podrobni načrt le samo papir, ako njegova temeljna načela niso prava.

Potem se je reklo, da naj odločijo merodajni faktorji in strokovnjaki, katera proga naj se gradi. Pokrajinska vlada v Ljubljani, vojaška oblast, slovenski trgovci (na letošnjem vseslovanskem trgovskem občnem zboru v Celju), ogromna večina prebivalstva

mene, mislili ste, da se me znebite. Vdala sem se... Dobro, nesporazumljenje naj ostane med nama, zapustili ste me radi ene misli; a mesto, ki sem ga zgubila v vašem srcu, ne bo nikdar zasedla druga ženska.«

Mislil je, da se sesede, tako so ga zadele te besede. Nadaljevala je:

»Zakaj vam to pripovedujem? Še enkrat, prišla sem, da se vam poklonim, prva vaših podanikov, najudanejša in najzvestejša. Pazite kralj, sin kraljevi, kaj hočete storiti. Spomnite se dobro na moje besede. Rečem, da vam hočejo vzeti sina.«

Velikantstveno je šla proti vratom in jih odprla.

Vzgojiteljica, gospa Schlieffen, stara, suha dama, je v tem trenutku potiskala pred seboj nagajivega otroka, še precej lepih potez, toda s preveliko glavo in zaspanim obrazom.

Na Hermanovem obrazu se je pokazala žalost. Ljubil je svojega malega otroka, zato je grenkoba napolnila njegovo srce, ko se je spomnil, da hočeta žena in vzgojiteljica vzeti dušo njegovega sina.

»Pridi, Vilhelm,« je rekla princezinja. Prijela je otroka za roko in ga

Jules Lemaître:

Kralji.

(Dalle.)

Krasna, resna, v brokatni dvorni obleki, katere ni imela še časa sleči, je vstopila Vilhelmina.

Herman je nevoljen vstal:

»Kaka čast mi je?«

»Hotela sem vam,« je odgovorila,

»prva po končanem obredu čestitati.«

»Zelo sem ginjen,« je odvrnil Herman.

Ironično je še dostavil:

»Za srečno se morate imeti, kajti sedaj ste kraljica, res kraljica.«

»Da srečna sem... a tudi nemirna. Bog naj vam pomaga, Herman, in naj vam pokaže vaše delo.«

»Hočete reči,« je živahno dodal, »da po vašem mnenju ne vem, kje je?«

Da, meni se dozdeva, da ne odobravate mojih namer. Zdi se mi, da ste razdvojeni, na eni strani se veselite, da je prešla moč v moje roke, na drugi se bojite, kaj bodem učinil. Najlepša hvala za vse vaše besede.«

»Ne vem,« je rekla, »zakaj bi bile nepotrebne. Toliko let živiva drug po-

leg drugega, a sva ločena, kakor bi bila med nama morja in gore.«

Ko ji je zamahnil z roko, je nadaljevala:

»Ločitev sicer ni bila javna. Niti ne vem, kdaj se je začela. Princ, moj sopro, (njen obraz je kazal žalostne poteze) prihaja v mojo sobo samo oficejno na določene dni... Za vas sem samo kraljeva princezinja, ne pa vaša soproga.«

Hoteč ali samo po naključju se je vsedla na stolček k Hermanovim nogam, nagnila glavo naprej in sklonila hrbet.

Herman ji je mrzlo odgovoril:

»Kakor ste hoteli, tako imate...

Spomnite se, kako so naju omožili. Vi ste bili vzgojeni na majhnem bogatem dvoru, kakor nadvojvodinja pred dvesto leti. Jaz sem imel strogo nečloveško vzgojo, ki mi je uničila mojo mladost, bil sem dijak, potovalec, živel sem in živim kot posebnec. Midva se nisva nikdar videla. Navdajalo me je lepo upanje, mislil sem, da sem našel v vas ženo in začel sem vas ljubiti radi vaše mladosti, lepote in odkritega značaja... Motil sem se, vi ste bili čisto zaverovani v vašo vlogo, oboževali ste

Slovenije potom plebiscita. Ministrstvo saobraćaja, narodna skupščina in centralna vlada so se izrekli za progo na Vrbovsko, tako, da je ta osnova postala zakon, od Nj. Veličanstva kralja podpisan, — kdo torej za Boga milega naj še odloča v stvari? Ta zadeva je že več kakor zadostno preresetana, tudi v »Tehničnem listu«. Udruga jugoslovenskih inženjerjev in arhitektov (št. 7 t.), kjer besen sovražnik proge na Vrbovsko dokazuje, da se v relaciji Ljubljana-Kvarner potroši takorekoč za 1 kg več premoga, da sta tam vozni čas za 1 minuto in virtualna dolžina za 1 meter daljša kakor preko Brod Moravice ali suho rečeno — da sta obe progi toliko kot enakovredni! Primerni odgovor na to sem dal v »Tehničnem listu« št. 8. in 10., kjer dokazujem, da proga na Vrbovsko ni le enakovredna, ampak boljše od one na Brod Moravice. Ali ta moj odgovor so na shodu v Brodu na Kupi seveda pozabili omeniti.

(Dalje prih.)

Politične vesti.

Konečna odločitev v demokratskem klubu. Dne 7. tm. so se nadaljevala posvetovanja resolucijskega odbora demokratskega kluba. Predloženi sta bili dve resoluciji ena od Davidoviča, druga od Pribečevičeve skupine: obe sta se strinjali v bistvenih točkah. Kompromisno formulirana resolucija je bila nato izročena Pribečeviču in Davidoviču. Davidovič je izjavil, da prepušča formulacijo popolnoma odboru, Pribečevič pa je s svoje strani prosil za nekatere stilistične korekture. Ko se je resolucijski odbor zopet sestel, Davidoviča kljub povabilu ni bilo na sejo. Odbor je zato prepustil debato plenumu kluba in definitivno redigiral sprejeto resolucijo. Obvestil je na to predsedujočega podpredsednika Radoviča, da je svoje delo dokončal in da lahko skliče sejo plenuma demokratskega kluba. Kmalu nato so se začeli zbirati demokratski poslanci. Razpoloženje v klubu je bilo nervozno, a je splošno prevladalo mnenje, da je treba na vsak način v interesu narodnega in državnega edinstva ohraniti demokratsko stranko enotno in močno. Le iz okolice Veljkoviča so se razširjale pesimistične vesti. Malo pred pol 12. uro je otvoril Radovič plenarno sejo, na kateri se je prečitala od odbora predlagana resolucija: »Poslaniški klub Demokratske stranke na sestankih 6. in 7. decembra potem ko je slišal referat predsednika Ljube Davidoviča o razgovorih, ki jih je vodil z različnimi političnimi skupinami, med njimi tudi s Hrvatskim blokom, potem ko je konstatiral, da v teh razgovorih ni niti za trenutek bil oprščen programski pravec stranke in posebno ne Vidovdanske ustave in ker je ugotovil, da so ti razgovori dejansko že prenehali, — je odločil: da se v novi situaciji, ki je ustvarjena vsled demisije vlade vodijo pogajanja samo z onimi parlamentarnimi skupinami, katere sprejmejo za bazo pogajanj Vidovdanske ustave, v smislu sklepa strankinega kongresa z dne 30. oktobra 1921.« Predsednik Radovič je izjavil, da se v

peljala k princu:

»Objemi svojega očeta, od sedaj naprej, pomni, od sedaj naprej ni samo tvoj ded, ampak tudi oče kralj.«

»Ne govorite mi o teh stvareh,« jo je zavrnil Herman. »Ali mislite, da vas razume?«

Mali Vilhelm je prestrašen povsli glavo. Herman ga je poljubil na čelo, ga pogledal in rekel vzgojiteljici:

»Kako je bled, ali je dobro spal?«

»Da, sir,« je odgovorila stara dama.

»Ali je jedel s tekom?«

»Da, sir, in po jedi se je igral.«

»S kom?«

»Vendar... sam, sir.«

»Saj je vendar mali dečko višjega lovca in oni dvornega upravitelja, ki sta njegove starosti, in jaz sem uka-

zal...«

»Da, gospod, ali ta dva dečka si dovolita do kraljeve visokosti preveč prostosti...«

»Ali sta ga tepla?«

»Da, gospod.«

»V tem slučaju naj se brani.«

Princezinja ga je prekinila:

»Vi ne govorite resno, Herman?«

»Ubogi malček,« je odvrnil princ.

smislu včerajšnjega sklepa o resoluciji ne bo razpravljalo, ampak takoj glasovalo, ker je situacija po dvodnevni debati itak dovolj razčiščena. Pač pa je dal besedo Davidoviču, ki je prosil, da sme podati kratko osebno izjavo. Med splošno pozornostjo je vstal Ljuba Davidovič in izjavil: »Moje uverjenje je, da s samo resolucijo nesoglasja v klubu ne bodo definitivno odstranjena. Lek za ozdravljenje vidim v sklepu, h kateremu sem se odločil in ki je za mene definitivno: Zahvaljujem se na časti predsednika kluba, ker ne morem nositi polne odgovornosti za nadaljno taktiko kluba, zlasti ker sem mnenja, da predlagana resolucija preveč omejuje pravice predsednika. Ostanem pa še nadalje član kluba in stranke in sprejemam nase tudi v bodočnosti polno strankino disciplino. Prosim, da o tej moji izjavi ne razpravljate, ker je nepreklicna, ampak da jo sprejmete tako iskreno, kakor je mišljena. Prosim tudi vse svoje prijatelje, da se v svoji taktiki ne puste ovirati po osebnih vezeh, ki jih imajo z menoj, ampak da ravna jo tako, kakor jim jo vele-va čut odgovornosti do stranke, države in naroda.« Po Davidovičevi izjavi je večina kluba sklenila, da se preide takoj na glasovanje o resoluciji. Glasovanje se je vršilo poimensko. Navzočih je bilo 76 poslancev. Od teh jih je glasovalo za resolucijo 42, proti njej 30, dočim so se štirje poslanci glasovanja vzdržali. Glasovanje se je vršilo povsem mirno, brez najmanjšega incidenta. Predsednik je takoj po glasovanju sejo zaključil. Predsedniške posle Demokratskega kluba bo vodil do nadaljnjega podpredsednik minister Krstelj, ki je poleg ministra Timotijevića najresnejši kandidat za predsedniško mesto.

Pogoji demokratskega kluba za sodelovanje v vladi. Na seji demokratskega kluba je podpredsednik Radovič stavil na dnevni red razpravo o vladni krizi. Po kratki debati so bili soglasno sprejeti naslednji sklepi: 1. Obdrži naj se sedanja koalicija strank, ki naj sestavi novo vlado. 2. Kot načelo mora veljati, da se ne bodo vodila nobena pogajanja s strankami, ki so za revizijo ustave. 3. Še v tem parlamentu se morajo sprejeti zakoni o uradniškem in invalidskem in agrarnem vprašanju. Klub je dalje sklenil, da bo šele potem sklepal o osebnih vprašanjih, ko pride tozadevni poziv od designiranega min. predsednika. Razprava se je vršila v popolnem soglasju. Govorniki iz manjšine, ki je glasovala proti resoluciji, so povdarjali, da se njihovo glasovanje ne sme tolmačiti tako, kakor da bi v klubu obstojali dve skupini, ter so se v vsem strinjali s pogoji za udeležbo demokratskega kluba v vladi. Skupina Veljkoviča se je kompromitirala z neuspešnimi pogajanjmi s hrvatsko opozicijo. Splošno prepričanje je, da je obstanek poslanca Veljkoviča postal v stranki nemogoč.

Po glasovanju demokratskega kluba. Ves političen svet je gledal te dni na konferenco demokratskega kluba, ker je od tega zavisel razvoj vladne krize. Rezultat razgovorov je zadovoljiv, prvič, ker ni prišlo do razkola stranke, ker se je manjšina pokorivala večini, ki

»Kar bi moral imeti, bi bila prostost, svobodno in naravno življenje, pretepati se z drugimi paglavci. Tvoji tovariši te imajo že za malega kralja, to je grozno, ali pa se spozabijo in te primerno ne spoštujejo.« Potipal je roke sinčka in pripomnil:

»Tvoje kosti so slabotne kakor kakega ptička... Pojdi, ubožec, pojdi, igraj se sam.«

Princ je spregovoril te besede tako trpko in žalostno, da se je otrok začel jokati.

»Kaj je? Misliš, da sem jezen. Nespameten sem.«

Herman je vzel otroka na kolena, ga pritisnil na prsi, pobožal z brado po mehkem licu in rekel:

»Dragi Vilhelm, kaj ti je?... Nič nisem jezen nate... Obratno... Jaz sem tvoj oče, ki te zelo ljubi... Ali hočeš da ti dam lepo igračo? Ali hočeš da ti povem kako lepo povest?«

Otrok je odkimal, da noče. Igra ga je utrudila. Njegovo največje veselje je bilo, da je predsedal cele ure v naslonjaču. Zgodbi pa ni hotel poslušati. Prenehajal je jokati in objel je Hermana okrog vratu.

Vilhelmina je spregovorila:

je šla občutljivosti manjšine zelo na roke, drugič pa je z resolucijo in ostavko Davidoviča stvorjena popolnoma jasna situacija pri snovanju smernic bodoče politike. Temeljna ideja stranke je rešena in uničene vse intrige, ki so delale na razkol stranke. Položaj demokratskega kluba je ojačen napram radikalcem in obstoja razpoloženje, da se zahteva od radikalcev, da tudi oni obračunajo enako odločno z onimi, ki so kolebali v vprašanju ustave. Davidovič je izjavil v konferenci svojih ožjih tovarišev, da bi mogel sprejeti to resolucijo, a se je temu protivil poslanec Veljkovič, zaradi česar je sklenil, da položi čast predsednika. Od ostalih poslancev, ki so glasovali proti resoluciji, jih je po glasovanju 20 izjavilo, da so prišli v zelo mučen poizkuš, ko je Davidovič odložil predsedništvo. S svojim glasovanjem proti resoluciji so hoteli preprečiti veliko ponižanje Davidoviča. Pri nadaljnjih pogajanjih v klubu se bodo izjavili za ohranitev koalicije in sedanjega režima. Spletke poslanca Veljkoviča, da poruši edinstvo stranke, niso uspele.

Pašič se pogaja s strankami. Dne 8. tm. je pozval kralj k sebi Pašiča ter mu poveril mandat za sestavo nove vlade. Radikalci delajo na to, da bi dobili vlado sami, demokratski klub pa je s svojo resolucijo razčistil stališče napram ustavi. Z resolucijo so pridobile tudi narodni muslimani, radikalnim intrigantom pa, ki bi radi privlekli v vlado klerikalce, je zastavljena pot. Sklep demokratskega kluba zahteva, da se tudi radikalci in vse stranke, ki hočejo sodelovati v vladni koaliciji obvežejo, da se ne bodo pogajali s strankami, katere zahtevajo revizijo ustave. Radikalci pravijo glede parlamenta, da ga treba takoj razpustiti. Demokrati so se sicer izjavili za pospešitev volitev, vendar pa naj se preje rešita uradniški in invalidski zakon. Ljubljanski zajedničarji so poslali posredovalca k radikalni stranki s pripombo, da so radi pripravljani odstopiti od zahteve jedinstvene slovenske oblasti in sploh revizije ustave, ako se jih sprejme v srbsko radikalno stranko. Radikalna stranka je odgovorila, da je pripravljena sprejeti zajedničarje, če se otresejo narodnih socijalistov in odrečejo idejam zagrebškega kongresa.

Klerikalci in radikalci. V imenu klerikalnega kluba so konferirali 7. tm. poslanci Dulibič, Hohnjec in Barič z radikalnimi voditelji. Njihova spekulacija bazira na tem, da bi se pogajanja med demokrati in radikalci radi parlamentarnega programa razbila. Radikalci ponujajo koalicijo, v katero bi vstopili radikalci, klerikalci, narodni socijalisti in nekateri divjaki, del poslancev Hrvatskega bloka in muslimani.

Zadnji poskusi blokašev. Hrvatski blok je poslal 9. tm. Davidoviču brzojavko, v kateri povdarja, da si je pridobil Davidovič s svojim odločnim držanjem za politiko sporazuma s Hrvati popolno zaupanje in da stoji danes na čelu vseh parlamentarnih strank in grup za sporazum in delo, ki imajo za seboj veliko večino naroda 900.000 od tega

»Ker ga ljubite, Herman, mislite nanj in varujte mu dedščino.«

»Ta dedščina ni še zagotovljena.«

Zunaj je nastal velik nemir, slišali so se klici: »Živio princ Herman!«

»Ali slišite, ljudstvo me pozdravlja.«

»Vi mu vse obljubite, to je lahko; toda kaj mu bodele dali jutri?«

Herman je brez odgovora odprl okno. Šum je naraščal in odmeval v palači. Še bolj se je povečal, ko se je prikazal Herman na balkonu. Zaklical jim je:

»Hvala, prijatelji, hvala...«

Vilhelmina se je približala soprogu in mu zaklicala:

»Pokažite svojega sina!«

»Da, oče!« je rekel otrok.

Herman se je obrnil in odgovoril:

»Pokazati ga ljudem? Zakaj? Ne, madama, to ni za otroke.« Počasi je zaprl okno. Ko se je obrnil, je zapazil, da otrok plaka, vzgojiteljica ga je tolažila in mu brisala solze.

»Gospod, gospod, princ ne sme nikdar jokati,« je pristavila stara dama.

»Naj se ga odstrani,« je rekel mirno oče.

(Dalje prihodnjič.)

sam Hrvatski blok 300.000 glasov. Hrvatski blok ga pooblašča, da v njegovo ime predloži sestavo izborne vlade sporazuma. Brzojavka je napravila v političnih beograjskih krogih vtis velike neresnosti. Davidovič sam se je smejal tej brzojavki ter jim odgovoril naj pridejo sami v Beograd in naj se tu razgovarjajo. Mandat za sestavo vlade pa daje samo kralj po svojem prevdarsku.

Šejk Mahmud se proglasil za kralja. Iz Teherana javljajo, da je vodja kurdistanskega plemena šejk Mahmud s pomočjo Angležev prisel iz Bagdada v Sulejmanijo z 10 tisoč ljudmi, opremljenimi s topovi, oklopnimi avtomobili, aeroplani pod vodstvom angleških inštruktorjev in proglasil sebe za kralja nezavisnega Kurdistan.

Rusko-Poljska meja. Rusko-poljska komisija je dovršila delo ugotavljanja meje med obema državama. Meja je dolga 1412 kilometrov.

Celjske novice.

MESTNO GLEDALIŠČE V CELJU.

V torek 12. tm. se igra vesela vaska igra »Ploha«. Gostovanje Narodnega gledališča kraljevine SHS v Ljubljani. Začetek ob 20. uri. Predstava je izven abonementa.

Radi vprašanja združitve mestne in Okoliške občine celjske je začelo časopisje raznih strank v zadnjem času neko polemiko, koje izvor pa ne tiči v tem vprašanju samem, temveč povsem drugje. Kakor znano, je občinski svet Okoliške občine običal ter ne more dalje, ako ne spremeni opozicijske stranke svoje taktike, ki gre za to, da se obč. svet razpusti ter imenuje gerenta. Vzrok za to bojevitost, ki jo je započela predvsem SLS je enostavno ta, ker računa SLS pri eventuelnih novih volitvah na močno oslabljenje socijaldemokracije in okrepitev lastnih vrst, povod za konflikt pa je iskati, kakor se nam poroča, v ponašanju socijaldemokratske stranke, ki v svojem glasju »Naprej« neprestano izziva in žali po-prejšnje gospodarje občine. SLS so se pridružile tudi druge stranke, tako da je socijaldemokratska stranka zaenkrat osamljena, četudi opozicija ni enotna in ne nastopa dosledno. V zvezi s tem nesoglasjem v obč. svetu celjske okolice se je iz tega vidika začelo obravnavati tudi ponovno vprašanje združitve mestne in okoliške občine. To vprašanje ni novo, treba je pomisliti in stvarno prevdariti, jeli je splošno koristno. Agitacija z ljudsko nevednostjo in nerazsodnostjo ni prav nič na mestu, pa naj se vrši iz katerekoli strani, najmanj je umestna, ako izvira iz strankarsko-političnih strasti, ki morajo v vprašanju uprave in gospodarstva velikih občin stopiti v ozadje. Mi presojamo to vprašanje iz tega stvarnega vidika, moramo pa pri tem zopet povdariti, da je velika in bogato industrijska Okoliška občina, ki šteje 7000 prebivalcev danes še vedno brez deklishe osnovne šole, da je deška šola nastanjena v podrtiji, ki ni spodobna za šolo, ki je pravi kričeči kulturni in sanitarni škandal, ki se ga bogzna zakaj trpi še v l. 1922. Z eventualno bodočo združitvijo občin naravno da ni rešeno šolsko vprašanje, ki se ga Okoliška občina tako dosledno izogiba, pa naj gospodarji tam stranka x ali y.

Komorni večer »Čehoslovaškega kvarteta«. Vse občinstvo opozarjamo še enkrat na poslovilni večer »Zikovcev«. Kdor si še ni zasigural vstopnice, naj to takoj stori. One posetnike koncerta, ki so si rezervirali vstopnice v predprodaji, prosimo, da pridejo po vstopnice najpozneje do torka zvečer, ker bi se sicer te vstopnice v slučaju potrebe brez ozira na naročilo razprodale. Zunanje goste obveščamo, da bo ostala kavarna v hotelu »Evropa« odprta do odhoda nočnih vlakov.

LJUDSKO VSEUČILIŠČE V CELJU.

Zadnjič je predaval »o banki« ravnatelj tuk. podružnice Ljubljanske kreditne banke gospod Mirko Gruden. Govoril je o bankah v splošnem ter posegel tudi v zgodovino teh denarnih zavodov. Posebno zanimiva so bila razmotrivanja o razdelitvi bančnih knbič, zlasti one z vrednostnimi papirji in devizami. Vsa svoja izvajanja je obrazložil na praktičnih primerih, da se jih je lažje razumevalo. Razprava o borzah, kakor

tudi o notranjem ustroju bank je bila naravnost vezanimiva. Celo predavanje je bilo najlepše zasnovano in namenjeno izobrazbe, ki jo naj hujšo ljudske univerze, kar najbolj odgovarjajoče. Izvajanja so dokazala, da je gospod ravnatelj Gruden ne-le silno praktičen vodja svojega denarnega zavoda, marveč tudi globoko naobražen finančnik. Poslušalci, ki so sledili njegovemu referatu z največjo pazljivostjo, iskreno želijo in prosijo, da bi se ta poučna razprava vsekakor ponatistila ne-le v naši »Novi Dobi«, marveč tudi v brošuricah za knjižnico tuk. Ljudskega vseučilišča. Gospod ravnatelj naj bo za svoj trud iskreno zahvaljen!

Starodavni samski ključ v Nar. domu v Celju pride zopet v čast. V torek 12. tm. ob 8. uri zvečer se zbere kader samec, ki položi prisego zvestobe ključu. Vabijo se samci, da se polnoštevilno udeležijo zabavnega večera, na katerem se bodo preuredila stara eventualna na novo sestavljena pravila potrdila.

Umrl je v celjski javni bolnici v ponedeljek 11. tm. g. Karl Reisinger, mizar v grajsčini Velenje v starosti 65 let.

Javna zahvala. Kolo jugoslovenskih sester je oskrbelo krasno obdarovanje 30 dečkov in 30 deklic z obleko, obuvanjem oziroma perilom ob priliki letošnjega Miklavževega večera v Narodnem domu, za kateri velikodušni čin se v imenu obdarovancev najpriskrnejši zahvaljujeta obe vodstvi mestnih osnovnih šol.

Ukradeno je bilo v zadnjih dneh v mestu Celju sledeče perilo: 11 platnenih rjuh z monogramom E. B. in E. K. 9 namiznih prtov iz belega platna z rdečimi cvetlicami, 7 prevlek za odejo belih z monogramom E. B., 7 platnenih rjuh, 8 prevlek za odeje iz bele tkanine, 2 namizna prta, 2 ženski nočni srajci, 4 prevleke za zglavje, 1 žensko srajco in 3 moške spalne srajce. V slučaju da bi kdo kaj prodajal ali ponujal, se prosí, naj se istega takoj prijaví oblasti.

Občinstvo se opozarja na razglas mestnega magistrata glede dražbe gnojia za 1. 1923.

Umrl je 9. tm. v celjskem invalidskem domu g. Alojzij Mehle, posestnik na Perovem in podžupan občine Grosuplje.

Miklavžev večer. Kakor vsako leto, je priredila tudi letos Čitalnica Miklavžev večer v Narodnem domu. Ti večeri so se obnesli vedno zelo povoljno. Toda letošnji je menda prekašal vse dosedanje. Občinstva se je nabralo v tako velikem številu, da gornji prostori niso mogli sprejeti vsega. — Aranžma je prevzelo omizje »deviškega« klubna na Škarpi. Postrežba je bila izborna, kakoršne se že dolgo ne spominjamo. Uprizoritev sv. Miklavža in njegovega spremstva je prevzel g. Tone Rebek. To delo je dosedaj vedno oskrbelo rodoljubna hiša Rebekova. Ne vem, kako bi bila uprizoritev izvedljiva, ako bi bil naš Tone odpovedal. Za njegovo požrtvovalnost mu bodi izrečena iskrena zahvala. Svetega Antona je dobro predstavljaj g. Tinče Novak. V sotorih so stregle vrle Sokolice sestre Hedi Koničova, Slava in Minka Slana, Slava, Basiakova ter Pavlina in Kristina Predanova. Kot gostilničarji in natakariji so svoje funkcije v splošno pohvalo izvedli gospodje Franjo Božič, Jager, Tomjan, Svet, Jurak in Kuhar. Marljiv je bil g. Riko Grobelnik v okusni turški noši. Za red in odstranitev morebitnih nerednosti je skrbel g. Saksida. Z vne-mo so se žrtvovali nadalje g. Lojze Mahkovec, Tone Grobelnik, Pretner in Nande Slana. Policijsko uro so aranžirali točno izvedli. Vsi, ki so posestili to prireditev, so se vračali veseli in zadovoljni domov. Bil je lep večer, ki nam ostane v prijetnem spominu. Da je bil gmojni uspeh tudi zadovoljiv, si je lahko misliti. Še enkrat: Hvala lepa!

Gospodarska zveza v Celju je dobila te dni en vagon sladkorja in ga razprodaja celjskim trgovcem. Oblastveno se je dovolila cena na debelo kristalnemu sladkorju 66 K in sladkorju v kockah 68 K za 1 kg; na drobno pa se prodaja kristalni po 70 K in v kockah po 74 K en kg.

Prosveta.

Komorni večer »Češkoslovaškega kvarteta« se vrši v sredo, 13. tm. in

bodo »Zikovci« izvajali Brahmsov kvartet v c-molu, Osterčev »Lirični kvartet« in Smetanov kvartet »Iz mojega življenja«. Brahms je zastopnik takozvane protiwagnerskega pokreta. Oblika mu je nad vse. Ne išče drznih postopov, njegovo glasbo preveva globoka, temna resnoba. Vsaka malenkost je izdelana kar najbolj skrbno, v vsakem taktu vidimo Brahmsa kot dovršenega tehnikarja. Razum komorne glasbe je skladal overture, 4 simfonije, nebroj pesni, ogrske plesne ter znameniti nemški rekviem. Osterčev »Lirični kvartet« je noviteta in se ni doslej še nikjer proizvajal. Prvi stavek sestoji v glavnem iz treh temato, ki nastopajo deloma posamezno, deloma skupno ter izzvene v unisonu. Drugi del — humoreska — je živahno menjavanje vodilnih misli med posameznimi godali. Umiri ga tretji del — nokturno. Finale začne v obliki fuge vijola, zaporedoma se ji pridruži še celo ter obe vijolini. Po stopnjevanju motivov zadnjega stavka se oglasi iz začetka, s katerim konča skladba. Smetanov c-mol kvartet (Iz mojega življenja) smo že slišali in se nanj posebno veselimo, saj so »Zikovci« ravno s tem kvartetom povsod in še prav posebno v Nemčiji fascinirali, poslušalce.

Oton Zupančič: Ciciban. V založbi »Jug« v Ljubljani je izšla te dni gotovo najprijetnejša mladinska knjiga kar jih je dosedaj izšlo v naši literaturi: Ciciban. Knjiga se dobiva v Matični knjigarni na kongresnem trgu (poslopje Filharmonične družbe) in stane trdo vezana 9 dinarjev. Ravnotam se dobiva velika izdaja Zupančičeve zbirke: Mlada pota. Knjigo krasi risbe akad. slikarja Gvidona Birolle ter je najprimernejše darilo za Božič. Cena trdo vezanemu izvodu 16 Din.

Dr. J. Štolba: Stari grehi. Veseligrada v treh dejanjih. Preložil Fr. Govekar. V Ljubljani 1922. Izdaja zveza kulturnih društev v Ljubljani. Založila Tiskovna zadruga v Ljubljani. Cena 7 Din, po pošti 75 para več. Zgoraj omenjena veseligrada, ki je pravkar izšla v založbi Tiskovne zadruge v Ljubljani, bo dobro služila vsem podeželskim odrom in jo zato toplo priporočamo.

Dopisi.

V Grižah v Sav. dolini so uprizorili učenci domače šole dne 1. dec. na praznik Narodnega ujedinitelja igrokaz »Ujedinitelje«. Med igro so peli »Mladi junake« in »Bodi zdrava, domovina...«, pred nastopom pa deklamovali domorodne in druge pesmi, prireditev pa zaključili z »Bože pravde«. Dvorana pri g. Piki je bila čisto polna in marsikatero oko se je solzilo, ko je gledalo naše malčke na odru tako samozvestne in pogumne, tako navdušene in prežere ljubezni do naše domovine, do našega presvetlega vladarja, do naših neodrešenih bratov. Nabralo se je ob tej priliki tudi 800 K prostovoljnih prispevkov za šolske potrebščine revnim učencem. Našemu vrlému učitelstvu, ki je imelo z učenci precej truda, vse priznanje in najlepša hvala s prošnjo, da nas kmalu zopet enako razvedri.

Braslovče. V nedeljo dne 3. dec. je igralo Dramatično društvo na Polzeli veseloigro »Ženska volna« in šalivo burko »Sovražnik ženske«. Ker je imenovano društvo kljub temu, da se imata boriti še z mnogimi težkočami, posebno v finančnem oziru, odstopilo ves čist dobiček vojnim invalidom, vdovam in sirotam iz Polzele in Braslovč, izreka v imenu vseh pomoči potrebnih podružnic v Braslovčah iskreno hvalo, ter želi in pričakuje, da bi se še v nadalje mlado, komaj ustanovljeno društvo večkrat spomnilo naših največjih trpinov.

Iz Polzele. Sokolsko društvo na Polzeli se zahvaljuje tem potom prav iskreno vsem cenj. darovalcem, ki so mu omogočili na Miklavževo tako bogato obdariti vso šolsko mladino, tukajšnje 6-razredne osnovne šole. Odbor.

Dnevna kronika.

Kraljevo darilo v kulturne namene. Kralj Aleksander je podaril Glasbeni Matiči v Ljubljani povodom njene petdesetletnice 10.000 dinarjev, kateri znesek naj bi Matiča porabila za enega svojih gojencev, ki z najboljšim uspehom dovrši konservatorij in bi s to pomočjo nadaljeval svoje študije v inozemstvu. Nadalje je podaril kralj po

30.000 Din narodnemu gledališču v Skoplju in Subotici, beograjsko narodno gledališče je prejelo 20.000 Din, muzej v Skoplju pa 10.000 Din.

Umor. V četrtek dne 7. 12. zvečer je dosedaj še neznani morilec skozi okno s puško ustrelil gostilničarja Miha Podkrajška v Dramljah, ki je bil radi strela, katerega je dobil v glavo v par minutah mrtev. Upamo na požrtvovalno delo orožništva, da hudodelca izsledí.

Požar je izbruhnil 3. dec. v Moškanjcih. Dvema posesnikoma je zgorelo vse, enemu pa skedenj. Požar je nastal vsled neprevidnosti s petrolejko. Škoda, ki je le deloma krita z zavarovalnico, je velika.

Vsled cigarete smrt. Te dni se je vrnil v Osijeku čevljar Stelcer precej vinjen domov. Vlepel se je v posteljo z gorečo cigareto in med tem zaspal. Goreča cigareta je vnela posteljo in Stelcer je v spanju zgorel.

Šolsko vodstvo na Rečici v Sav. dolini izpolnjuje s tem prijetno dolžnost, da se prav iskreno zahvali vsem blagim darovalcem, ki so na tako lepo uspeli Miklavžev večer s svojo darežljivostjo pripomogli, da bodo revni učenci v izdatni meri obdarovani s toplim perilom in šolskimi potrebščinami. Posebna zahvala pa bodi izrečena ge. Skok, gg. Bankotu, Majerholdu in Veninšku za uprav. munificientna darila! Bog plačaj! Branko Zemljič šol. vodja.

Lovska sreča. Dne 8. dec. se je vršil na cerkljanskem polju pri Brežicah velik lov, katerega so se udeležili tudi gostje iz Celja in Maribora. Štirideset lovcev je ustrelilo 280 zajcev.

Sirote usmrčenih grških ministrov v Rimu. Vdovi grških usmrčenih ministrov Stratosa in Hagianestisa, so dobile poziv od žene bivšega grškega poslanika v Rimu Koromilasa, da pridejo v Rim s svojimi otroki.

Stoletnica Pasteurjevega rojstva. Ministrstvo prosvete je odredilo, da se vrše na dan 20. januarja kot dan proslave stoletnice slavnega francoskega učenjaka, v vseh šolah naše kraljevine predavanja o Pasteuriu in njegovem delovanju.

Nov prior - regent Cistercijancev. V Stični na Dolenjskem je imenovan za priorja-regenta z opatsko oblastjo v cistercijskem samostanu p. dr. Avgustin Kastelec.

Potovalna razstava in pokušnja dalmatinskega olja. Na predlog kmetijskega oddelka Pokrajinske uprave v Splitu, je kmetijsko ministrstvo pristalo na to, da eden strokovnjak za oljarstvo iz Dalmacije skupno z zastopnikom ministrstva prepotuje tekom decembra tl. vsa glavna mesta naše države (Ljubljana, Maribor, Celje, Zagreb, Osijek, Novi Sad, Subotica, Beograd, Krušovo, Niš in Sarajevo.) S seboj ponese vzorce finega jedilnega olja, ki ga pridelujejo oljarske zadruge in privatniki v Dalmaciji, ter bo trgovce in hotelirje, ki so po večini navajeni le na francoska in italijanska olja, seznanil s tem dalmatinskim pridelkom. V Ljubljani bo ta pokušnja olja v prostorih Kmetijske družbe na Turjaškem trgu št. 3, v ponedeljek dne 18. dec. od 8.—12. dop. in od 2.—5. popoldne. Vsi oni, ki se zanimajo za pravo oljino olje, se naj tega dne priglasijo v tem prostoru, kjer dobe vsa potrebna pojasnila.

Dvanajstleten sinko ubil svojega očeta. V okolici Velikega Bečkereka je živel neki Stefan Kovač v vednem prepiru s svojo ženo, katere se je večkrat tudi dejansko lotil. Spori roditeljev so tako vplivali na dvanajstletnega sina Valentina, da je divje zamrzil svojega očeta. Ko je nekega večera oče zopet začel v prepiru obdelovati svojo ženo s pestmi ter jo pobil na tla in teptal po njej, je sinko v silni razburjenosti zagrabil kladivo in zadal podivjanemu očetu več močnih udarcev po glavi. Kovač je padel v nezavest in je kmalu na to izdihnil vsled težkih poškodb. Dečka so izročili sodišču, toda pri nedavni razpravi so ga vsled olajševalnih okoliščin oprostili.

Ameriški luksuzni vlaki sestoje iz spainega, družabnega, salonskega, jedilnega, razglednega in kadilskega vagona, vagona z barom in privatnimi oddelki. Poleg tega ima tak vlak knjižnico, čitalnico, brivnico, koncertni glasovir, pisarno, kjer se lahko pišejo poslovna pisma. Nočni razgledni vagoni so opremljeni z reflektorji, ki razsvetlujejo kraje.

Kmetijski upori na Španskem. Kakor prihajajo poročila iz Španije, je izbruhnil po provincah velik upor poljedelcev. V Cillareyu se je zbralo nad 2000 kmetov, oboroženih s puškami in kosami, ki so pričakovali orožnike. Razvila se je ostra bitka in šele po daljšem času se je posrečilo orožnikom ukrotiti upornike. Število mrtvih in ranjenih je zelo veliko.

Železnica Ormož-Murska Sobota. Gradnja proge Ormož-Murska Sobota se v kratkem prične. Ker so se interese izjavili za prvotni načrt, odpade varianta prekmurskega dela mimo Belincev. Ministrstvo saobračaja je prejelo za gradnjo prvi obrok v znesku 1.000.000 dinarjev.

Iz Rusije se je vrnilo v soboto 2. dec. v Zagreb 250 Jugoslovancev, vsi vojni vjetniki bivše avstro-ogrské armade.

Odvetniška leta je priznala Narodna skupščina vseučiliškemu profesorju na juridični fakulteti ljubljanske univerze dr. Stanku Lapajnetu, ki je bil pred prevzetjem profesure ugleden odvetnik na Dunaju.

Inštalacija električne razsvetljave. Dne 14. dec. od 11. do 12. ure dop. se bo vršila v pisarni Gradjevinške sekcije v Užicah ofertalna licitacija glede oddaje inštalacije električne razsvetljave v okolišni bolnici na »Krčagovu« v Užicah. Predmetni oglas je v pisarni trg. in obrt. zbornice v Ljubljani interesantom na vpogled.

Razne vesti.

Slovani. V današnjem času, ko teže narodi za tem, da se osigurajo s pomočjo zvez, so velikega pomena podatki, katere so sestavili Čeho-Slovaki o številu Slovanov. Po teh podatkih v 5 slovanskih državah šteje Evropa 135 milj. 590 tisoč Slovanov in sicer: V naši kraljevini 10.163.000, v Češkoslovaški 8.642.000, v Rusiji 90.628.000, na Poljskem 22.600.000, v Bolgariji 3 milj. 558.000, v nemških deželah 2.078.000, v latinskih 2.087.000. Po narodnosti je Rusov v Rusiji 90.268.000, na Poljskem 6.408.000, v Češkoslovaški 434.000; Poljakov na Poljskem 16.138.000, v Rusiji 450.000 in v Češkoslovaški 166.000; Čehov in Slovkov v Češkoslovaški 8.037.000 in pri nas 111.000. V neslovanskih državah je Rusov 1.729.000, Poljakov v Nemčiji 1.575.000, Jugoslovancev v Avstriji, Romuniji in Italiji 897 tisoč, Bolgarov v Rumuniji in Grčiji 700 tisoč, Čehoslovakov v Avstriji, Madžarski in Nemčiji 461.000. Na celim svetu je Slovanov: Rusov 114.000.000, Poljakov 24.000.000, Jugoslovancev 10.800.000, Čehoslovakov 11.500.000 in Bolgarov 3.700.000. Po tej statistiki se smatra slovansko pleme za najmočnejše v Evropi.

Društvo nelepih žensk. V Parizu so nekatere dame, ki jih je narava bolj mačehovsko obdarila z ženskimi dražestmi, ustanovile »Društvo grdih žensk«. Društvo si je nadelo nalogo, vzgojevati svoje članice v posebno finem vedenju ter gojiti plemenite duševne lastnosti. Prepričane so, da bodo lahko s temi čari vendar delale konkurenco lepoticam. To je verjetno, ker je tudi včasih veljalo, da pameten možki ni toliko gledal na zunanost kakor na duševno plemenitost svoje bodoče družice. Razumljivo pa je, da polaga to društvo posebno važnost na to, da se njene članice zelo moderno oblačijo; nikjer pa ne stoji v programu, da bi se učile tudi praktičnega gospodinjstva. Pa dandanes je že tako in osnoveateljica društva se morajo še zavedati, da današnji možki cenijo vse kaj drugega kakor pa zvesto srce in delavno ročico.

Turistika in šport.

Izleti v Zasavje. Z ozirom na letošnje za turiste jako ugodno golomrazo vreme opozarjamo na nekatere lepe tundi še sedaj zelo primerne izlete, ki so predvsem: Lisca 947 m iz železn. postaje Breg čez Razbor in Sv. Jošt (ključ za Jurkovo koč) ali iz Sevnice 2 uri 30. Vel. Kozje iz žp. Zidani most 2. uri 30. Mrzlica 1119 m iz žp. Hrastnik ali Trbovlje 3 h. Kum 1219 m iz žp. Zidani most, Hrastnik, Trbovlje ali Zagorje o. S. 3 h. Sv. Gora 849 m iz žp. Sava pri Litiji 2 h. Jančje 793 m iz žp. Laze 1 h 40. TRP.

Guy de Maupassant:

„Misti“.

(Spomini samca.)

Takrat sem imel za ljubico srčkano ženo. Bila je poročena, razumete, kajti imam svet odpor proti deklicam. Kako slast se more občutiti, zares, vzeti ženo, ki ima dvojno pomanjkljivost, biti od nikogar in biti od vseh? In potem, resnično, pustimo vso moralo, jaz ne razumem ljubezni kot zaslužek. To me nekoliko odvrača. To je šibkost, vem in priznam.

Kar je posebno čedno za samca, je, da ima za ljubico poročeno ženo, ki mu daje notranjost, sladko, prijetno notranjost, kjer vsi skrbijo zanj in ga milujejo, od soproga do slug. Tam imaš vse združeno, ljubezen, prijateljstvo, celo očetovstvo, posteljo in mizo, to kar končno tvori srečo življenja. Z nepreračunljivo prednostjo od časa do časa spremeniti družino, se nastaniti polagoma povsod, poleti na deželi pri delavcu, ki vam da v naiem sobico svoje hiše in pozimi pri meščanu, ali celo pri plemenitašu, ako imaš ambicije.

Imam še neko slabost, to je, ljubiti soproge svojih ljubic. Priznam celo, da me gotovi navadni ali surovi soprog odvrčajo od svojih žen, najsi so še tako ljubke. Toda kadar je soprog duhoviti ali prikupen, postanem neoporečno zaljubljen do blaznosti. Skrbim, če prekinem zveze z ženo, da jih ne prekinem s soprogom. Tako sem si pridobil svoje najboljše prijatelje in tako spoznal nešteto krat, nezavžno premoč moškega nad žensko v človeškem rodu. Ona vam napravi vse mogoče neumnosti, vam dela scene, vam predbaciva itd. On, ki bi imel enako pravico pritoževati se, nasprotno, ravna z vami, kakor če bi bili previdnost njegovega ognjišča.

Imel sem torej za ljubico ženo, brunetko, fantastično, kapriciozno, položno, prazno, verno ko menih, toda divno. Zнала je na poseben način objemati, kar nisem nikdar našel pri drugi!... toda tu ni kraj... In tako nežno kožo! Občutil sem neizmerno radost, samo če sem jo držal za roke... In-oko... Njen pogled vas je zadel, kakor počasno božanje, slastno in brez konca. Mnogokrat sem položil glavo na njena kolena in ostala sva nepremična, ona, nagnjena k meni, s tistim rahlim finim smehljajem, zagonetnim in razburljivim, ki ga imajo žene, jaz k njej, s povzdignjenimi očmi, vsrkavajoč vase, kakor pijanost vlito mi v srce, počasni in slastni, nje jasni modri pogled, jasen, kakor če bi bil napolnjen z ljubavnimi mislimi, moder, kakor nebo slasti.

Njen mož, nadzornik velikega javnega urada, je mnogokrat odšel, nas pustil razpolagati z našimi večeri. Včasih sem jih prebil pri njej, zleknen na divanu čelo na eni njenih nog, medtem ko je na drugi spal zelo velik črn maček, imenovan „Misti“, kojega je ona oboževala. Najini prstje so se srečavali na nervoznem hrbtu živali in se božali v njeni svilnati dlaki. Čutil sem na licu toplo telo, ki se je treslo v večnem „rou-rou“ in, včasih je ležala iztegnjena taca na mojih ustih ali na vekih s petimi odprtimi kremplji, kojih konice so me zbadle v oči, a se takoj zaprli.

Včasih sva šla na pustolovščine, kakor jih je zvala. Bile so pa prav nedolžne. Obstojale so v tem, da sva šla večerjat v oddaljeno gostilnico, ali pa, da sva po večerji pri njej ali pri meni obhodila revne kavarne kakor veseli dijaki.

Vstopila sva v popularne beznice, sedla v ozadje zakajene sobice na šepaste stole za staro leseno mizo. Oblak ostrega dima, v kojem je zaostal duh ribe, ki je bila pečena za večerjo, je napolnjeval dvorano; možje v bluzah so žrti in pili iz malih kozarcev; in začuden natak je postavil pred naju dve črešnji z žganjem.

Ona, tresoč se, prestrašena in očarana, je dvignila čašico k nosu, ki ga je držal kvišku črni pajčolanček in začela piti z veseljem, ki se ga občuti pri izvršitvi občudovanja vredne pustolovščine. Vsaka pogoštnjena črešnja ji je vzbujala občutek storjenega pregreška, vsak požirek ostre tekočine je uživala kot delikateso in prepovedan užitek.

Nato mi je rekla polglasno: „Odidiva!“ In odšla sva. Ona je hodila živahno, s povešeno glavo, malim korakom med pivci, ki so jo nezadovoljni-

mi obrazi gledali; in ko sva se nahajala na ulici, je globoko vzdihnila. Kakor če bi bila ušla iz strašne nevarnosti.

Včasih me je trepetaje vprašala: »Če bi me psovali v teh prostorih, kaj bi ti storil?« Odgovoril sem: »Branil bi te, parbleu!« Stisnila mi je srečna roko, mogoče z nemirno željo, da bi bila psovana in branjena, da bi videla može, ki se borijo za njo.

Ko sva nekega večera sedela za mizo neke beznice v Montmartre, sva videla vstopiti staro razcapano ženo, držečo v roki umazane kvarte. Zgledavši damo, se nama starka takoj približa, hoteč prorokovati moji spremljevalki dobro srečo. Ema, ki je imela v duši vse vere, se je stresla poželjenja in nemira in je napravila kumici prostor poleg sebe.

Starka, gubasta, z rdeče obrobljenimi očmi in škrlatastimi usti, je razpostavila po mizi svoje karte. Napravila kupce, jih zbrala, znova razdelila karte, mrmrajoč nerazumljive besede. Ema je obledela, poslušala, čakala, s pritajenim dihom, hropeč bojazni in radovednosti.

Čarovnica je začela govoriti. Prorokovala ji je negotove stvari srečo in otroke, mladega plavalasega moža, potovanje, denarja, proces, rjavega gosпода, povratek neke osebe, uspeh, smrt. Oznanilo smrti je presunilo mlado ženo. Smrt koga? Kdaj? Kako?

Starka je odgovorila: »Kar se tega tiče, karte niso tako močne, morate priti jutri k meni. Povedala vam bom to iz gošče kave, ki ne premoči nikdar.«

Ema se je bojazljivo obrnila name: »Povej, hočeš-li, da greva jutri tja. O, prosim, reci da. Ne moreš si misliti kako se bom sicer mučila.«

Smehljaj sem se: »Greva, če ti to ugaja dragica.« In starka je dala svoj naslov.

Stanovala je v šestem nadstropju, v stari hiši, za Buttes - Chaumont. Šla sva tja prihodnji dan.

Njena soba v podstrešju, v kateri sta stala dva stola in postelja, je bila napolnjena s tujiimi neznanimi stvarmi, rastlinami, obešenimi na zreblih, posušene živali, bokali in firole vsebujoč tekočine različnih barv. Na mizi je gledal s svojimi steklenimi očmi, črn maček, s slamo nagačen. To mirčno bivašče je povzročalo demonski vtis.

Ema, onemogla ganjenosti, je sedla rekoč: »Oh! dragi, pogled tega mucka, kako je podoben „Mistiju“.« In razlagala je starki, da ima popolnoma enakega mačka, pa popolnoma enakega!

Čarovnica je resno odgovorila: »Ako ljubite enega moža, ga ne smete obdržati.«

Ema je prestrašena vprašala: »Zakaj to?« Starka je sedla po domače k njej in jo prijala za roko: »To je nesreča mojega življenja.« je rekla.

Moja prijateljica je hotela vedeti. Stiskala se je k kumici, jo izpraševala, jo prosila: taka enaka vera tu je storila sestro po misli in srcu. Žena se nazadnje odloči: »Onega mačka pravi, sem ljubila ko brata. Takrat sem bila mlada in popolnoma sama, hišna živilja. Nisem imela drugega ko njega, Montona. Neki najemnik mi ga je bil podaril. Bil je razumen ko otrok in mil, ljubil me je slepo, draga dama, bolj slepo ljubil ko fetiš. Ves dan je bil na mojih kolenih in delal »rou-rou«, in vso noč na moji blazini: vidite, čutila sem njegovo srce biti.

»Toda sem spoznala pridnega mladenciča, ki je delal v beli hiši. To je trajalo dobre tri mesece, ne da bi mu bila sploh kaj dovolila. Toda, saj veste, človek postaja šibkejši, to se zgodi vsem, in potem sem ga pričela ljubiti. Bil je tako ljubeč, tako ljubeč in tako dober. Hotel je, da bi stanovala popolnoma skupaj zaradi varčnosti. Slednjič sem mu dovolila, naj pride k meni neki večer. Nisem bila odločena za stvar, o ne, toda veselila me je misel, da bova oba eno uro skupaj.

»V začetku je bil prav dostojen. Pravil mi je sladkosti, ki so mi ganile srce. In potem, me je objel, gospa, objel, kakor se objame, če se ljubi. Zaprla sem oči in sem ostala presunjena v valu sreče. Toda, hipoma čutil, da se je silno zganil in zakričal, vzklik, ki ga ne bom nikdar pozabila. Odpremi oči in vidim Montona, ki mu je bil skočil v obraz in mu trgal kožo s kremplji, kakor če bi bila kaka platnena ruta. In kri je tekla, gospa, curkoma.

Jaz hočem vzeti mačka, toda držal

je dobro, in vedno trgal; in grizel me je, tako je bil brez uma. Nazadnje ga primem in vržem skozi okno, ki je bilo odprto, ker je bilo poletje.

Ko sem umivala lice svojega ubogega prijatelja, zapazim, da je imel uničene oči, oboje oči!

Moral je v bolnico. Podlegel je mukam čez leto. Hotela sem ga obdržati pri sebi in skrbeti zanj, ali ni privolil. Rekli bi, da me je od takrat sovražil.

Monton pa si je pri padcu polomil rebra. Hišnik je pobral truplo. Dala sem ga nagačiti, ker sem poleg vsega občutila nagnenje do njega. Če je bil to storil, je, ker me je ljubil, ni res?«

Starka je molčala in božala z roko mrtvo žival, koje okostje se je treslo na železnem žičastem ogradiu.

Ema je s stisnjenim srcem pozabila prorokovano smrt. Ali vsaj ni o njej več govorila in je odšla, ko je bila dala pet frankov.

Ker se je njen mož prihodnji dan vrnil, sem preživel nekaj dni, ne da bi bil šel k njej.

Ko sem šel zopet tja, sem se začudil, da nisem več opazil »Mistija«. Vprašam, kje je.

Ona zardi in reče: »Darovala sem ga. Nisem bila mirna.« Bil sem presenečen. »Nemirna? Nemirna? Radi koga?«

Objela me je dolgo in čisto tiho: »Bala sem se za tvoje oči, dragec.«

Razširjajte „Novo Dobo“!

Izdaja in tiska: Zvezna tiskarna v Celju.
Odgovorni urednik: Lic. Edvard Šimic.

Potrji v neizmerni žalosti sporočamo, da je naš predobri oče, gospod

Franc Gobec

posestnik v Lokah

v soboto, dne 9. tm. v 76. letu svoje starosti po kratki, mučni boleznimi mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb predragega nam pokojnika se vrši v ponedeljek, dne 11. tm. iz hiše žalosti na Olimsko pokopališče.

Olimje, dne 10. dec. 1922.

Slavko, Adolf in Ivan, sinovi.
Marija, Franciška, hčerki.

Brzobjavne droge kostanjev les jamski les

kupi vse množine lesna trgovina

Ernest Marinč

Celje

Kapuclnska ul. 3,

3-1

Št. 4247/22.

1417

Razglas.

Dne 2. prosinca 1923 ob 10. uri dop. se vrši v pisarni mest. klavnice dražba gnoja za leto 1923.

Mestni magistrat celjski.
dne 5. decembra 1922.

Za župana: Šubic s. r.

Lepa priložnost.

Na prodaj je: 1 krasna lovska puška (Winchester), 1 kratka moška suknja s kožuhom, 2 para visokih rjavih škornjev, podloženih s kožuvinom, 1 par nizkih možkih čevljev s trakovi št. 42, 1 ovratnik iz prave bobrovine za usnjeno suknjo, 1 velika acetilenska svetilka za voz, 1 steklenica (pletinica) s 15 l vsebine. Vpraša se v upravi lista. 1

Proda se

garnitura iz kožuvine in mufl, primerno za božično darilo. Vpraša se pri Pungerskem šivilja, Gosposka ulica 12. 2-1

Kozolec

z 8 okni prodam takoj. Anton Brežnik, posestnik, Kasaze št. 1 Petrovče. 1425

Naprodaj je posestvo

s prtilično hišo, gospodarskim poslopjem in 12 oralov zemlje v bližini kolodvora v Petrovčah, pripravno zlasti za obrtnika. — Kupnina 960.000 K. Pojasnila daje notar Presečnik na Vranskem.

Mala hišica

v kateri je dobro vpeljana trgovina z meš. blagom, pripravna za samca, v industrijskem kraju na Štajerskem, se prod. Zraven se prod. še ena parcela za zidanje. Cena po dogovoru. Jožica Strman, Vel. Kostrenica, Smartno, p. Litija. 2-1

Učenca

sprejemem proti dobri plači. Nastop takoj. Janko Bovha, trgovina papirja, Celje. —1

SALAME

prve vrste
nova roba

povsem zrela
**se dobiva
povsod!**

I. hrv. tvornica salam,
suhlega mesa in masti

M. Gavrilović
sinovi, d. d.
Petrinja.

ZAHVALA.

Vsled mnogih dokazov izraženega sočutja ob smrti naše prezgodaj umrle predobre drage soproge, oziroma matere, sestre in tete, gospe

Jožefine Koschier

kakor tudi za podarjene vence, za mnogobrojno spremstvo na zadnji poti se nam ni mogoče poedinemu zahvaliti ter izrekamo tem potom vsakemu in vsem dragim udeležnikom, prijateljem in znancom našo najsrčnejšo zahvalo.

CELJE, decembra 1922.

Rodbina Franc Koschier.

Ustanovljena 1864.

Hranilnica mestne občine Celje

Ustanovljena 1864.

52-46

V lastni palači pri kolodvoru.

Stanje hranilnih vlog K 35,000.000.

Vrednost rezervnega zaklada K 8,000.000.

HRANILNE vloge, ki se sprejemajo od usakogar, uživajo najpopolnejšo varnost in ugodno obrestovanje. Poštne položnice strankam brezplačno na razpolago. Rentnino plačuje zavod iz svojega.

SPREJEMA tudi v varno shrambo od strank in sodišč razne vrednostne papirje, vlozne knjižice i. t. d. Daje v najem PREDAL v svojih safeblagajnah, tako, da obdrži ključ stranka sama.

OSKRBUJE svojim vložnikom prodajo in nakup vseh vrst vrednostnih papirjev itd. Izvršuje za nje tudi inkaso in druga denarna opravila najkulantneje. IZPLAČILA v inozemstvu izredno ugodno in promptno.

Posojila vseh vrst pod najugodnejšimi pogoji. Brezplačna pojasnila in strokovnjaški nasveti v vseh denarnih prašanjih.

Zamenjava posestva.

Dve lepi hiši (Dunaj in Gradec) se zamenjate za posestvo v kraljevini SHS. Natančneje pri Johann Laa, Graz. Strauchergasse Nr. 15.

Meblovano sobo

s hrano se takoj odda. Naslov v upravi Nove Dobe. 1420

Božična darila

Priporočam veliko izbiro zlatih in srebrnih predmetov ter srebrnih (kina) ur po najnižjih cenah.

R. Almoslechner,
Celje Gosposka ul. 14

Popravila se izvršujejo hitro in ceno v lastni delavnici. 3-1

JETIKA!

Dr. Pečnik ordinira izven torka in petka vsak dan v Št. Jurju ob juž. žel. za jetične. Čitajte njegove 3 knjige o jetiki.

Naznanilo.

Vsem trgovcem, modistkam in cenj. občinstvu naznanjam, da sem otvoril zalogo s klobuki in slamniki v Celju, Gosposka ulica št. 4. 45-39

Franc Cerar,
tovarna klobukov in slamnikov v Domžalah

Za mesec december 20% popusta. Najlepša božična darila so A. ČERNE oljnate slike.

Povečava po vsaki sliki. Slika vsaki dan. Dobro kurjen atelje. Istotam se sprejme en potnik za SHS, ki je zmožen v najboljših hišah občevati, z visoko provizijo za slikarstvo po fotografiji in restavriranje slik, eventualno kot postranski zaslužek.

A. ČERNE, umetni slikar in fotograf
Celje, Ljubljanska cesta 10. 3-3

Trgovski pomočnik

prvovrstna moč, se takoj sprejme pri J. Kudiš, manufakturna trgovina, Gaberje - Celje. 1405 3-2

Sprejemem več mizarških učencev

proti plačilu. Za hrano in stanovanje skrbi vsak sam. Cenjene ponudbe na **Franjo Vehovar,** tovarna pohištva, Celje, Boris Ipavčeva ulica. 10-5

Čevlje

moške, ženske in otročje najboljše tu- in inozemski fabrikati kakor tudi kmečke in delavske čevlje domačih čevljarjev kupite v velikanski izbiri in po čudovito nizkih cenah samo v veletrgovini

R. Stermecki,
Celje.

1358

Ia

5-3

Banaška moka

Kava

Čaj

Čokolada

Kakao

Kavin pridatek

Konjak

Rum

Likerji

Slivovka

Mandeljni

Rozine

Cvebe

Češplje

Vanilija

Žafran

Dišave

Razpošilja po celem kraljestvu od 5 kg naprej

Glavni trg 8

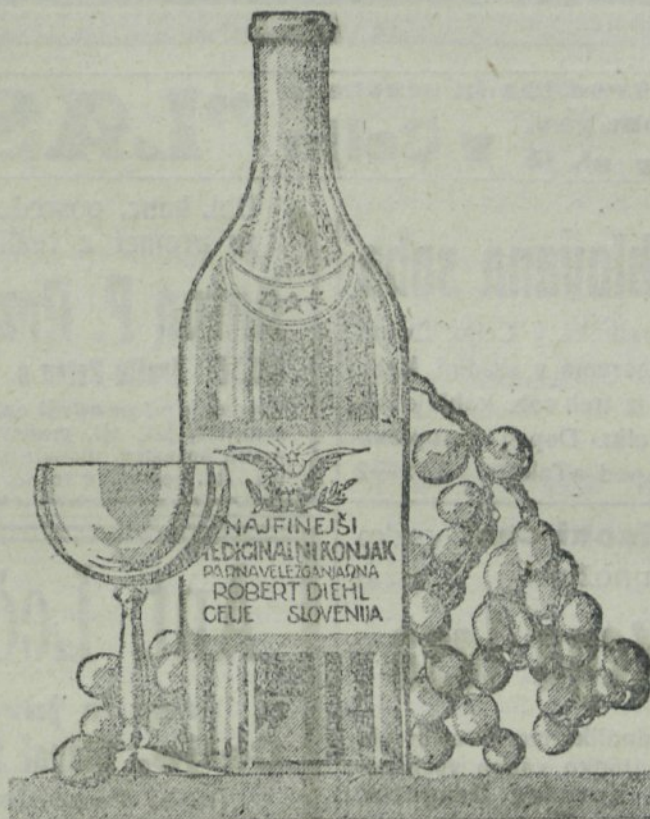
CELJE

Glavni trg 8

Rupim 10-6

prvovrstna orehova debila

P. Higersperger, Celje, Gregorčičeva u. 3

Naznanilo!

Slavnemu občinstvu si dovoljujeva naznaniti, da sva prevzela

hotel Pri Kroni

ter se bova potrudila postreči cenj. gostom vsak čas z najboljšimi vini, kakor tudi s toplimi in mrzlimi jedili. Udobne tujske sobe vedno na razpolago. --- Cenjeni abonenti dobivajo izredno znižane cene. Priporočava se za mnogobrojni obisk spoštovanjem

Jos. in Ivana Bizjak

1421

Pozor!

Naznanilo otvoritve.

Čast nam je tem potom vsem cenjenim gg. trgovcem in obrtnikom kakor tudi naši slavni industriji

javiti, da sva otvorila v Celju, Prešernova ulica št. 8

podružnico Mariborske mineralne rafinerije in kem. tovarne „MARA“

Kot dolgoletna sodelavca v tej stroki sva si tekom časa pridobila veliko praktičnega znanja, da bodeva zmagala vsem našim čast. odjemalcem v vsakršnem oziru ustreči z vsem po originalnih tovarniških dnevnikih cenah.

Vzdrževala bova vedno veliko zalogo najfinjšega ameriškega in domačega petroleja in bencina vsake težine, najboljši plavajoči kolomaz domačega izdelka, prvovrstno mast za čevlje (vazelin) v pločevinastih in lesenih škatljicah v vseh veličinah, nadalje sva izborno založena z najboljšim ameriškim strojnimi oljem vseh vrst, kakor tudi 1^a ameriško „Tovote-mast“. Priporočava tudi vsakovrstna specialna olja ameriške provenience kakor: olje za vrtena (Spindel), olje za valjke (Zylinder) za pregreto in mokro ali sito paro ter za Dieselmotorje. Najfinjše olje za avtomobile, dinamo, kompresor in transformatorje plinsko ali surovo olje za pogon, olje proti prahu, modelno olje, vulkan olje, premogovni ter (Katran) 1^a karbolinej, parafin, cerezin, mast za jermena itd. itd.

Potruditi se hočeva, vsem našim cenjenim odjemalcem postreči hitro, točno in solidno. Z velespoštovanjem za podružnico Mariborske rafinerije »MARA«

Dragotin Herzog in Franjo Pečko

Pozor

3-2

POSOJILNICA V CELJU

NARODNI DOM (NA OGLU V PRITLIČJU)

Stanje hran. vlog čez K 52,000.000—

Vrednost rezerv čez K 14,000.000—

Sprejema hranilne vloge na hranilne knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje po 4½% brez odpovedi, 5-5½% z odpovedjo, večje stalne naložbe po dogovoru

Obavlja vse denarne, kreditne in posojilne transakcije najkulantneje.

Registrov. kreditna in stavbena
zadruga z om. zav. v Celju
Prežernova ul. 15

"LASTNI DOM"

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje po 6% to je 6 Din od sto, proti odpovedi po 6½% Din od sto. Pri večjih naložbah po dogovoru.

Išče se

meblovana soba

za solidnega uradnika v Celju. Event. se zamenja stanovanje v sredini Maribora, obstoječe iz treh sob, kuhinje itd. z enakim v Celju. Dopisi na upravo 1407 lista, pod »Takoja«. 2—2

Kupim po visoki ceni vsako množino 834 množino 67—47

jamskega lesa

plačljivo proti duplikatom. Prosim obvezne ponudbe franko vagon vseh postaj na naslov Korošec Dragotin, lesna trgovina, Braslovče.

Obl. konc. posredovalnica
za promet z realitetami:

Anton P. Arzenšek

CELJE Kralja Petra c. 22 CELJE

Posreduje pri prodaji ozir. nakupu zemljišč, hiš, vil, gradov, velikih in malih posestev, industrijskih podjetij itd., itd. vestno in točno. 45—27

Ant. Lečnik

urar in juvelir
Celje, Glavni trg št. 4
(prej Pacchiaffo). 36

Seno, slamo, drva, premog, žito, krompir, sadje
in druge deželne pridelke kupuje in prodaja

Oset Andrej, Maribor

Aleksandrova cesta 57

81869-50

Telefon 58

Trgovina z galanterijskim in modnim blagom,
ženskim in moškim perilom ter igrači

FRANC KRAMAR

144 50—43

poprej Prica & Kramar

Na drobno!

CELJE

Na debelo!

Zaloga cigaretnih papirčkov in stročnic.

99 104—61

Oglejte si

manufakturno trgovino

J. KUDIŠ

Gaberje št. 3 (gostilna Plevčak) nasproti Mestnega mlina.

Priporoča se vsem odjemalcem: na drobno in debelo.

Dospela je velika množina inozemskega blaga po zelo nizkih cenah; na primer sukno za moške in ženske obleke, cefir, šifon in raznovrstno manufakturno blago.

Naznanilo.

Cenjenemu občinstvu naznanjam, da sem otvorila na Slomškovem trgu v Dečkovi hiši v Celju, poleg farne cerkve 1264 13—11

trgovino z dežniki

Bogata izbira vseh vrst, od najnavadnejših do najfinejših vedno v zalogi. Sprejemam tudi popravila po najnižji ceni.

Jos. Vranjek.

Največje, domače elektrotehnično podjetje:

ELIN

družba za elektrotehnično industrijo d. z o. z.

Elin
Elin
Elin

gradi električne centrale in omrežja;
proizvaja in dobavlja vse električne stroje in
elektrotehnične aparate in izdelke;
projektira brezplačno vse naprave in obrate,
ki so v zvezi z elektriko. 1321 25—7

Tehnične pisarne in zaloge:

Ljubljana, Dunajska cesta,
Palaca Ljublj. kreditne banke.

1321 25—3

Maribor, Vetrinjska ul. 11.

Visoko nagrado

dobi, kdor mi odstopi ali pre-
skrbi v mestu 2 meblirani ali
prazni sobi s kuhinjo. Naslov
v upravištvu „Nove Dobe“.

Pristno slivovko, konjak, rum, čaj, kavo, čokolade in vse
špecerijsko in kolonijalno blago se dobi po nizkih dnevnih
cenah pri trdki

Ludovik Petek - Celje

Cankarjeva cesta št. 4.

Kupujem vse deželne pridelke.

DEVIZE
NAKAZILA

VALUTE
AKREDITIVI

SLAVENSKA BANKA D.D. PODRUŽNICA CELJE

Ljubljana • Zagreb • Beograd

Stanje vlog

K 1,000.000.000—

Kapital in rezerve

K 200.000.000—

VLOGE

5 1/2 0/0

DNEVNO

vezane 30 dni

VEČJE DALJE VEZANE VLOGE PO DOGOVORU